ఎండమావులు

—పి. జి. ఆర్. శర్మ

ఈ రోజు నన్ను జైలు నుండి విడుదల చేశారు నేను అనుకున్నట్లే మీనా, పాప నాకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు పాపని ముద్దు పెట్టుకొని, మీనా వైపు చూశాను. ఈ మూడు నెల్లలో మీనా చాలా చిక్కిపోయింది ఆమె స్థితి చూస్తుంటే నాకు చాలా బాధ కలిగింది. "ఇంటికి వెళ్దాం రేణూ!" అంది మీనా. బయలుదేరాం. కాని నా మనస్సు గతంలోకి లాగింది.

అవి నేను ఎం ఏ. ఫైనల్ చదివే రోజులు ఓ సాయంత్రం షికారు వెళ్దామని బయలుదేరుతున్నాను. అప్పుడే మాధవ్, మీనా స్కూటర్ దిగారు వాళ్ళను చూసి "రండి అంటూ రూము తలుపులు తెరిచాను. మీనా, మాధవ్ లోపలికి వచ్చి కూర్చున్నారు వాళ్ళిద్దరూ ఏదో దిగులుగా వున్నట్టున్నారు.

"రేణూ, నీ సహాయం కావాలి' అన్నాడు మాధవ్.

"అసలుసంగతిచెప్పు మాధవ్" అన్నాను.

"మీనా యింట్లో నుండి వచ్చేసింది. పరిస్థితులు చక్కబడే వరకు కొన్నాళ్ళు నీ రూములో వుంటుంది"

"అంతే ?"

మాధవ్ వివరంగా చెప్పాడు. మీనా వాళ్ళ యింట్లో వాళ్ళ ప్రేమ తెలిసిందని, మీనాని కట్టుదిట్టం చేస్తుంటే ఆమె యింట్లో నుండి వచ్చేసిందనీ, పరీక్షలు రాసి మీనాను తన గ్రామం తీసుకు వెళ్తానని, అంతవరకు నా రూములో ఆశ్రయమివ్వమని అడిగాడు నన్ను ఏం చెప్పాలో తోచక సరే అన్నాను.

కాని మాధవ్ తిరిగి రాలేదు ఉత్తరాలు రాసినా జవాబు లేదు మీనా రోజు రోజుకు దిగులు పడిపోతున్నది.

పరిస్థితులు అనుకూలించగానే మాధవ్ తప్పక వస్తాడని మీనాను ఓదార్చాను

కాని మీనా మోసపోయిందనుకున్నాను.

మీనా నాకు పెద్ద సమస్య అయింది. ఆమెను వెళ్ళమని చెప్పలేక పోయాను కాని ఆమె జీవితాన్ని ఎలా చక్కదిద్దాలో నాకు తోచలేదు.

మీనా నా దగ్గరకు వచ్చి అప్పటికే రెండు నెలలు అయింది తన వలన నా జీవితం నాశనం అవుతుందనుకుని మీనా ఆత్మహత్య

చేసుకుందామని నిద్రమాత్రలు మింగింది. అప్పుడు పనిమనిషి చూసి, మీనాని డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకెళ్ళింది. సాయంత్రం విషయం తెలిసి హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళాను. లేడీ డాక్టరు నన్ను ఎగాదిగా చూసి "మీతో ఒకవిషయం మాట్లాడాలి" అని తన రూంలోకి తీసుకెళ్ళింది.

"అవివాహిత తల్లి కావటం ఇష్టం లేదా?" అని డాక్టరు ప్రశ్నించింది. నేను ఆ మాట విని ఆశ్చర్యపోయాను!

"మీరు.... ఆమె భర్త"? అంది ఆ డాక్టరు.

"కాదు...." అన్నాను. తరువాత మీనా బెడ్ దగ్గరకు వెళ్ళాను. మీనా నన్ను చూసి ఏడ్చింది.

"వేణూ! మాధవ్‌కి యీ విషయం తెలుసు. నేను ఇంట్లోనుండి వచ్చేసిన కారణం మీదే అయినా మాధవ్ తిరిగి రాలేదు.

వేణూ! నీ స్నేహితుడు మోసగాడు .... దగాకోరు.... నన్నెందుకు రక్షించావ్? నాకు చావాలని వుంది.... నన్ను చంపు .... నన్ను చంపు వేణూ" అని ఆవేశంగా అరిచింది.

లఘు పరిశ్రమల విభాగాల

లెక్కల సేకరణ

ముమ్మరంగా సాగుతోంది

లెక్కలు సేకరించే వారికి సరయిన సమాచారం సంపూర్తిగా యివ్వండి. అది మంచి పథకరచనకు తోడ్పడుతుంది. మీకు శ్రేయోదాయకము.

డెవలప్‌మెంట్ కమిషనర్,
లఘు పరిశ్రమలు,
భారత ప్రభుత్వం.

davp. 74/45

మీనా నువ్వు బాధపడకు. నేను నీ అన్నలాంటి వాడ్ని. నా సొంత చెల్లెలు ఇలాంటి పరిస్థితులలో వుంటే నేను చంపుతానా? మంచి రోజులు వస్తాయి మీనా.... మాధవ్ ఎప్పటికైనా వస్తాడు. నువ్వు సహనంతో వేచివుండాలి" అన్నాను. కాని నిజంగా చెల్లి అయితే చంపేసే వాణ్ణేమో?

రోజులు దొర్లుతున్నాయి భారంగా. నా గురించి, మీనా గురించి పుకార్లు రేగాయి. అయినా వాటిని నేను లెక్క చేయలేను. నా తల్లిదండ్రులదాకా పుకార్లు వ్యాపించాయి. మా నాన్న నా దగ్గరకు వచ్చాడు మీనాను ఇక్కడ వదలి తనతో రమ్మన్నాడు. అలా చెయ్యలేనన్నాను. నాన్నకు కోపం వచ్చి ఆ తరువాత నెలనుంచి డబ్బు పంపటం కూడా మానేశాడు.

అప్పుడు విధిగా ఉద్యోగ ప్రయత్నం చేశాను. ఏదో చిన్న ఆఫీసులో గుమాస్తాగా చేరాను. మీనా నా ప్రోత్సాహం వల్ల ఉత్సాహంగా కనబడేది. కాని లోలోపల దిగులుగానే వుండేది. మీనా ప్రసవించే రోజులు హాస్పిటల్‌లో జాయిన్ చేశాను. మీనాకు పాప పుట్టింది. పాప అచ్చు మాధవ్ పోలికే. అందరు స్త్రీలు సంతోషపడే ఆ సమయంలో మీనా దిగులుపడింది.

ఆఫీసులో ఎలా వున్నా, సాయంత్రం పాపతో ఆడుకుంటూ వుంటేనే ఆ బాధలన్నీ మరచిపోయే వాడ్ని.

"వేణూ, నీ ఋణం ఎలా తీర్చుకోను" అని మీనా అనేది అప్పుడప్పుడు.

"ఋణంలేదు గిణంలేదు... తోటి మానవునిగా చేయవలసిన సాయం" అని మీనాకి జవాబు ఇచ్చేవాడ్ని.

ఒక రోజు హఠాత్తుగా పాపకు జబ్బు చేసింది, సెలవు మంజూరు చేయించుకోవడానికి ఆఫీసు కెళ్ళాను.

"పాపకు సీరియస్‌గా వుంది... సెలవు కావాలి" అని మేనేజరుతో చెప్పాను.

సామాన్యుడి గీతం

— సుబ్రహ్మణ్యం

నేను సామాన్యుడను
నడుము విరిగిన బక్క పేదగను.
నా స్వేద బిందువులలో
సపనిధులు పండించుకొని,
నా ఉనికినే మరచిపోయి
నాకు హాలా హలాన్ని
పంచి పెడుతున్న
పెద్దన్నలారా
గద్దెనెక్కిన నాయకమ్మన్యులారా!
నా పిడికిలి బిగిసిన నాడు
నా తమ్ములంతా ఒక్కటై
నన్ను వెన్నంటి కదలిననాడు
మిమ్మ నడిపిస్తున్న స్వార్థం
మీలో తిష్ఠ వేసుకున్న పదవీ దాహం
పారిపోక తప్పదు
సమాధి కాక తప్పదు.
నన్ను చేతకాని వాణ్ణనుకోకండి
కంకాళాన్నని కసురుకోకండి.
అనంత శక్తి నా ముష్టిలో ఉంది
అన్యాయాన్నెదిరించే సమిష్టి పుష్టి
నాలో ఉంది

అందుకే చెప్తున్నా
అన్యాయాన్ని వదిలేయండి
అధికార దాహానికి వీడ్కోలీయండి.
అన్నదమ్ముల బాగు కోరండి
అందరికీ జాతి సంపద పంచి పెట్టండి.

"కన్న తండ్రికిలేని బాధ్యతలు నీకెందుకోయ్?" అన్నాడు మేనేజరు హేళనగా.

"అది నీకు అనవసరం" అన్నాను కోపంగా.

"అయితే సెలవు తీసు[illegible]" అన్నాను [illegible] కోపంగా చూసేడు.

అంత నాలో కోపం [illegible]. అతని [illegible] గదిలో [illegible]. తరువాత [illegible], నాకు [illegible] జరిగింది.

* * *

"కొంచెంసేపు మీనా" అన్న మాటలు [illegible] ఈ గదిలోకి వచ్చాను, అదే గది... ఏమీ మారలేదు. మీనా [illegible] నాకే ఆశ్చర్యం వేసింది.

"[illegible] మీకు తెలుసు [illegible] మీనా" అని మీనా [illegible] అందించింది.

ఇంటర్వ్యూకి [illegible] నేను అక్కడ [illegible] మరునాడు ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళాను.

ఆఫీసు మేనేజరు రూంలోకి వెళ్ళగానే [illegible] ఆశ్చర్యపోయాను.

"మాధవ్ అన్నారు."

"[illegible] మీనా! [illegible]" అన్నాను [illegible].

"[illegible] మీనా [illegible]!"

"[illegible] అంటే! [illegible]"

అంటే అన్నాను [illegible].

"అంటే! ఉద్యోగం [illegible] ఆ [illegible] సందేహం"

"మాధవ్" అని [illegible] అన్నాను. [illegible] నేను [illegible] ఇంటికి [illegible].

మీనా ఆత్రంగా "ఇంటర్వ్యూలో [illegible] ఏమైంది?" అని అడిగింది. [illegible] 'ఆ' అన్నాను.

"అయితే మీకు ఉద్యోగం వచ్చింది... [illegible] వచ్చింది నాకే" ఆనందంతో [illegible] అంటున్నా.

"అలాగే మీనా! మరల కలిసేదే [illegible] ఎంతమాత్రం [illegible] మీనా [illegible]" అని చెప్పాను [illegible]. మీనా వెళ్ళిపోతూ నాకేసి చూసింది.

★